

[Oluf Pedersen.]

Så skulle man hellere følge den vej, som jeg håber vi snart bliver enige om, i hvert fald et flertal her i tinget: at nå frem til at løse det problem, der opstår ved generationsskifte i landbruget, på en naturlig måde, nemlig ved gennemførelse af fuld grundskyld.

Aage Fogh: Når jeg har bedt om ordet, er det ikke så meget for at tale om det foreliggende lovforslag, for om det vil jeg kun sige, at jeg synes, det er lidt vagt. Jeg kunne have ønsket en lidt stærkere understregning af muligheden for at lade Marshalllån blive stående ved ejerskifte og navnlig muligheden for at rykke.

Når jeg tager ordet, er det først og fremmest på grund af udtalelser, der er fremsat af det ærede medlem hr. Foged og af min partifælle det ærede medlem hr. Kirkegaard. Jeg har tidligere selv været tilhænger af Marshalllån til landbruget og revolverende lånefond, men efter at jeg har set, hvilke virkninger de billige statspenge har haft på statens økonomi og på lånemulighederne for dem, der ikke er så heldige at komme ind under statens vinger, er jeg ikke mere tilhænger deraf. Derfor adværer jeg mod, at man går videre med statsudlån. Der må være mulighed for, at det erhverv, der i dag ikke har mere end en trediedel af sine værdier belånt, selv kan lægge forholdene sådan tilrette, at det kan skaffe de penge, der er nødvendige til forbedring af dets bygninger. Det er nedværdigende for landbruget, at det skal møde her i tinget og tigge om billige statspenge til forbedring af sine bygninger, al den stund landbrugets værdier er opgjort til 20 milliarder kr., hvoraf kun 6 milliarder er belånt, og al den stund landbruget har den kolossale produktionskraft, det har; jeg tror, dets nettoproduktion ligger omkring 4 milliarder kr.

Nu henvises der til, at der ikke sker noget i realkreditkommissionen. Jeg må desværre sande, at sådan er det. Det er forbavsende, så langsomt arbejdet går i denne kommission, og det er forbavsende, så konservative realkreditinstitutionens folk er. Realkreditinstitutionens ledere er imidlertid landbrugets egne mænd, det er dets forhenværende formand, Aksel Jensen, der er i

spidsen for en af de store kreditforeninger, og landbrugets formand, Hans Pinstrup, der kunne være den ledende mand på dette område, men det tør siges, at han ikke har gjort nogen stor indsats indtil i dag.

Jeg benytter derfor denne lejlighed til at advare imod, at man går videre med statsfinansiering. Man bør sige til landbrugets egne folk, at nu må de samle sig sammen og præstere en indsats, for med den betydning, dansk landbrug har i dag i det danske erhvervsliv, er det uværdigt, at det skal gå tiggergang til folketinget for at få billige lån.

Så er der problemet med at hjælpe de fattige. Det blev fremhævet af det ærede medlem hr. Kirkegaard og måske også af det ærede medlem hr. Foged, og derom vil jeg gerne sige følgende: når vi sætter en grænse ved 110 pct. af panteværdien, vil det i hvert tilfælde i praksis medføre, at Marshalllånene ikke kommer ud over halvdelen af handelsværdien. På den måde er der ingen fattigfolk, der får Marshalllån; det er de velhavende, der kunne skaffe sig pengene på anden måde, der får dem, og derfor vil jeg gerne ved denne lejlighed, for at tiden ikke skal forpasses, advare mod tanken om at gå videre med Marshalllån og opfordre til, at man i stedet prøver at få afsluttet arbejdet i realkreditkommissionen, så vi får materialet forelagt. Jeg vurderer det således, at i realkreditkommissionen sker der ikke andet, end at der samles en masse materiale, der viser de muligheder, landbruget har for selv at låne.

Jeg tror ikke, vi får noget forslag gennemført, fordi realkreditens folk er for konservative og landbrugets folk for lidt aktive, men her i folketinget må der være mulighed for på grundlag af det foreliggende materiale senest til efteråret at fremsætte forslag om ændringer. Jeg føjer hertil, at det tidligere behandlede lovforslag netop viser, hvad det er, der sker: de store kreditforeninger døller husmandskreditforeningerne ned på et niveau, hvor de er udelukket fra at belåne enhver ordentlig landbrugsejendom. De sætter sig imod, at grænsen hæves. Jeg håber, at den højtærede boligminister omgående vil sætte sig i sving med at gennemføre den lille ændring, der er nødvendig for, at husmandskreditforeningerne kan